

Ο Εσπερινός της Συγχωρήσεως στην Ιερά Μητρόπολη Καλαμαριάς

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς](#)

Μέσα στην αρμόζουσα κατανυκτική και μυσταγωγική ατμόσφαιρα της αρχομένης Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τελέστηκε το εσπέρας της Κυριακής, 2ας Μαρτίου, ο πρώτος Κατανυκτικός Εσπερινός, της Συγχωρήσεως, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Θείας Μεταμορφώσεως, της Ιεράς Μητροπόλης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς.

Προ της ενάρξεως του Εσπερινού, στα προπύλαια του Μητροπολιτικού Ναού, πραγματοποιήθηκε η υποδοχή τεμαχίου Τιμίου Ξύλου, Αγίων Λίθων του Παναγίου Τάφου και του Φρικτού Γολγοθά, μικρό τμήμα εκ της Αγίας Ζώνης της Παναγίας μας και 16 τεμάχια Αγίων Λειψάνων, τοποθετημένων σε ειδική σταυροθήκη.

Στον Εσπερινό χοροστάτησε ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος](#)

, συγχοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Βρυούλων κ. Παντελεήμονος**, παρουσία των ιερέων της τοπικής Εκκλησίας και πιστών, οι οποίοι υπερπλήρωσαν τον Ναό.

Μετά το πέρας του Εσπερινού, τη διακονία του λόγου ανέλαβε ο Σεβασμιώτατος, ως πρώτος ομιλητής των φετινών Κατανυκτικών Εσπερινών.

Κεντρικό θέμα της ομιλίας ήταν: «Πιστεύω εις ένα Θεόν» – Η Πίστη, βασικό θεμέλιο της χριστιανικής ζωής.

Τα κεντρικά σημεία της ομιλίας ήταν τα εξής:

- Οι περισσότεροι εκ των Χριστιανών διακατέχονται από αγνωσία στα θέματα της πίστεως, εξαιτίας της αδιαφορίας τους, της ακηδίας τους, αλλά και μιας παθητικής αποδοχής της, σε σημείο που να θεωρείται ως Χριστιανική η άποψη το «πίστευε και μη ερεύνα».
- Η αγνωσία αυτή είναι ξένη ως προς τη φύση της Εκκλησίας, η οποία διαχρονικά προτρέπει στο να ερευνάμε τις Γραφές.
- Η πίστη δεν ελέγχεται με την λογική και τα ανθρώπινα αισθητήρια, αντιθέτως, τα υπερβαίνει. Δεν ανήκει ούτε στον χώρο του λογικού, ούτε του παράλογου, αλλά ούτε και του υπέρλογου.
- Η πίστη είναι χάρισμα του Θεού στον άνθρωπο, ένα χάρισμα το οποίο δίνεται σε όλους τους βαπτισμένους Χριστιανούς, ως δωρεά και καλλιεργείται με την προσωπική θέληση, η οποία εκφράζεται με τον πνευματικό αγώνα της τηρήσεως των εντολών του Χριστού και, φυσικά, με τη συνέργεια του Αγίου Πνεύματος.
- Η χριστιανική πίστη είναι σχέση προσώπων, του Θεού και του ανθρώπου, και όχι έκφραση μιας απρόσωπης θρησκευτικής ανάγκης. Ως σχέση προσώπων έχει τα χαρακτηριστικά των σχέσεων, δηλαδή την εκατέρωθεν αναγνώριση και αποδοχή, την επικοινωνία, τη συνομιλία, την εμπιστοσύνη, την αγάπη, την ελευθερία.
- Ασφαλής χώρος για να αναπτυχθεί μια τέτοια σχέση προσώπων είναι η Εκκλησία και ασφαλής οδηγός η εμπειρία των Αγίων Της.
- Η πίστη σε κάθε άνθρωπο δεν είναι σταθερή, είναι ευμετάβλητη. Η ευμεταβλητότητα αυτή δεν αποτελεί δείγμα αρνήσεως της, αλλά απόδειξη της αδυναμίας της ανθρώπινης φύσεως να διατηρήσει σταθερές τις δωρεές του Θεού,

εξαιτίας των αμαρτιών.

- Μέσα για την αύξηση της πίστης είναι η προσευχή, η μετάνοια, η ταπείνωση και η μετοχή στα Μυστήρια της Εκκλησίας.

Καταλήγοντας, ο Σεβασμιώτατος, πρότεινε τρεις προσευχητικές κραυγές, τις οποίες, όταν ο άνθρωπος τις χρησιμοποιεί, αυξάνει την πίστη του.

Αυτές είναι: «Πιστεύω, Κύριε, βοήθει μου τη απιστία», «πρόσθες ημίν, Κύριε,

Ανατολικής Θεσσαλονίκης,
εν συνεχεία ακολούθησε ο

